

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2018. MÁJUS

5.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Anyukám türelme

Anyukám áldott jó lélek,
ha kiabál, akkor se félek,
szíve süppedős dunna,
megverni úgyse tudna.
Türelme végtelen-véges,
ő csak nagyritkán mérges,
ha kell, elmondja százszor,
nem úgy, mint más
anyák, párszor...
De neki is van ám sodra,
kihozol belőle, mondja,
ilyenkor tudom, hogy – ennyi:
nem merek messzebb menni.

KISS LEHEL

Anya szeme

Anya szeme a legszebb szem,
napsugarában melegszen,
lubickolok, s nevetgélek napestig,
a világot míg sötétlet befestik.

Anya szeme a legszebb szem:
holdvilág, hogyha lefekszem
– végigsimít, betakargat, ragyog rám,
s úgy néz, mintha rá a fényt
én ragyognám.

Anya szeme a legszebb szem,
mindenkié közt kedvencem.
Ha azt hinném, elvesztem a világon,
magam benne hamar meg is találom.

Anya hangját azóta ismered,
amióta a pocakjában laktál; szeméből
ragyogott rád az első fénysugár; keze volt
az első kapaszkodód. Ne engedd el!
Boldog Anyák napját,
édesanyák, gyerekek!

TÓTH ÁGNES versei

Anyám

Anyám olyan, mint a tavasz,
Rózsás ajkán sosincs panasz.
Kéknefelejcs a két szeme,
Mindig én ragyogok benne.

Anyám olyan, mint a nyár,
Haja arany napsugár.
Ha megbánt egy rossz gyerek,
Felszárítja könnyemet.

Volt egy mosoly

Volt egy mosoly, elgömbült,
Volt egy könnycsepp, legördült,
Volt egy álom, elröpült.
Jött a jókedv, nevetett,
Letörölt egy könnycseppet.
Álmot rajzolt, még szebbet.

SIKÓ-BARABÁSI ESZTER

Három csoda

FAZAKAS CSILLA rajzai

Picimici zokog. Nem érti a rózsaszín nyúl, sem a lapos cica, hogy mi történhetett, de nagy a baj, azt már látni. Picimici ugyanis mosolyogva született, hogy anya hitetlenkedve nézte, tényleg nem visít, nem panaszkodik ez a baba? De ő csak bátran belepisolygott a halványkék péntek hajnalba, s még egyet szippantott anya illatából. Otthon volt, bár kívülre került. És azóta is boldogan fogadott minden csodát. Merthogy sok csoda van, de Picimici hármát kedvel

igazán. A fehérét, a kéket meg az aranyszínűt. Mindhez varázsige kell.

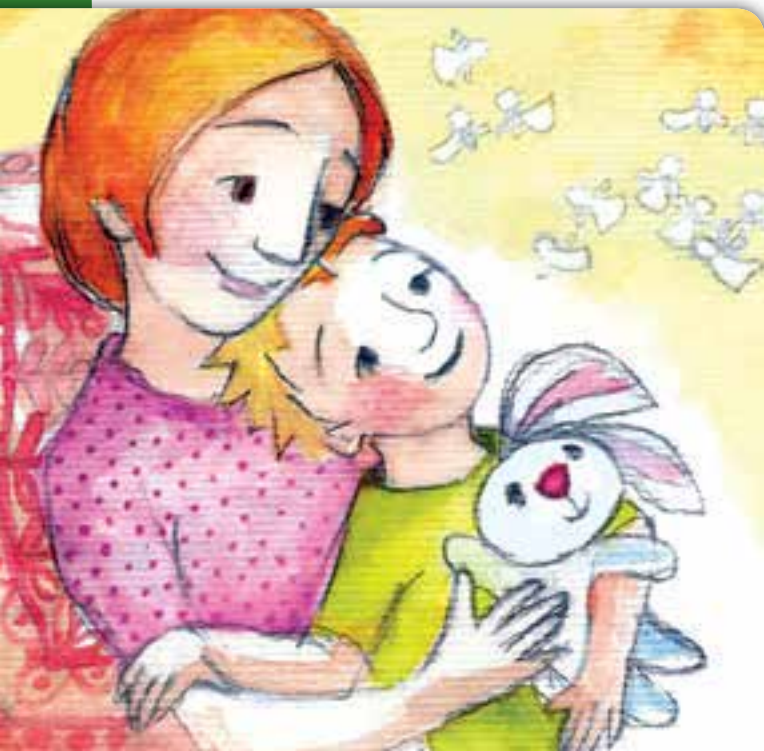
– Emmebabetedemeeeeemmm – ez az első varázsige. Utána várni kell egy kicsit, majd kinyitni a szemet, és jön a fehér csoda.

A fehér csoda halk, de mégis vicces, sokszor bosszantja az orrát, addig, amíg eltüsszenti magát. Olyankor a kis fehér lényecskék táncolnak a szeme előtt, szédítően gyorsan keringenek. Meg is lehet fogni őket, de amikor Picimici kinyitja a markát, meglepve látja, hogy megszöktek. A fehérek sokan vannak mindenhol, kár, hogy legjobban egymással szeretnek fogócskázni, bújócskázni. De ezt még nézni is nagy mulatság. Hiszen mókás fickók a fehérek.

A kékek is akkor jönnek elő, ha hívják őket:

– Untibunbambunbabumba! – rikkantja Picimici, és a füléhez teszi a kezét, mert a kékek nemzetsége locsi-fecsi népség.

Mindenhová bemásznak, és nagyon szeretnek Picimicivel játszani. Csiklandozzák a bőrét,

még a szájába is bekukkantanak. Nagyon jó a simogatásuk. Majdnem olyan jó, mint anyáé. Az ízük is finom, vígan siklanak le Picimici torkán, mint egy óriás csúszdán, és semmi bajuk nem történik. Micinek sem. Máskor meg nem fecsegnek, hanem összefogózkodnak, és fel-emelik Picimicit. Órákig képes lenne élvezni a repülést, mint valamikor régen, de sajnos a kékek elunják ezt is. Anya szokta őket leparancsolni róla. Kuncogva, integetve mennek el, mintha azt locsognák: hamarosan látjuk egymást, s újra együtt játszhatunk.

Az aranycsoda a legszebb. Akkor jön, amikor a legnagyobb szükség van rá. Ha Picimici álmos, vagy valamiért morcos, netalán szomorú.

– Minnolallojalillo – ezzel lehet hívni.

Az aranycsoda sok helyen lakik. A hosszúban, a vastag hosszúban, a pocakosban. Ezekből anya veszi elő. De Picimici csodálkozik, mert észrevette ám, hogy anyában is laknak aranylányok. Még fényesebbek, mint amik a hosszúból jönnek elő. Sőt ha behunyja a szemét, akkor a saját aranylányeiben is gyönyörködhet. Picimici arra gondol, lehet, hogy mindenhol van ebből a csodából...

Az aranylányok nem pajkosak, nem is huncutok, hanem végtelenül jóságosak. Simogatnak, ringatnak és mesélnek. Picimicinek először a füle hallja meg ezt a mesét, aztán a bőre is megérti, majd a vére is lassabban surrog, hogy jobban oda tudjon figyelni. Mert amikor elkezdődik a mese, Picimici felrepül. Nem olyan lebegés ez, mint a kékekkel, hanem igazi repülés. Lát

maga alatt aranyvárosokat, rózsaszínű márványtemplomokat. Ni, ott fut egy kis nyúl!

De mi ez? Picimici már a lábában érzi az ugrást, ő lett az a nyuszi, bundáját melengeti a tavaszi napsugár. Jaj, de mi történik most vele?! Ismét repül, száguldozik a levegőben, majd zuhan, és langyos kendőként simít végig a nyuszi bundáján.

Napsugár lettem – ujjongja magában, és belealszik a zsongó fényességbe.

Az aranycsoda Picimici kedvence.

De most Picimici sír, ahogy a torkán kifér. Ma reggel úgy ébredt fel, hogy elfelejtette a varázsigéket. Hogyan csalogatja ezentúl elő a három színes csodát? Vigasztalhatatlanul zokog. Úgy érzi, valamit örökre elvesztett.

Nem akarja elhinni, hogy talán anyának van igaza, hogy ezek a csodalányok nem is léteznek, és nincsen más, csak Fény, csak Víz, csak Zene.

BALEY ENDRE

Tündéranya

Anyukámnak van egy köpenye,
ha azt felhúzza, láthatatlanná válik.
Olyankor elrepül Tündérországba,
onnan hoz nekem, ha kérem, bármit.
Na jó, elárulom, igazából nem mindent,
csak ami szerintem fontos egy gyermeknek,
igazi szeretetet, gondoskodást;
ezek az igazi kincsek.

Persze kértem tőle már én is
saját tündérszárnyat,

 áttetsző ezüstcsipkését,
pontosan olyat, amivel a tündérek
Tündérországba szállnak,
de mindhiába. Azt mondja anyukám,
hogy olyat nem hozhat soha,
nincs is az én méreteemben,
és a földön úgysem

 szállhatnék vele sehova.
Azt is jól tudom, ha rosszat álmodom,
felveszi gyorsan köpenyét,
majd a szobámba lép – szép csendben,
akár a tündérországbeli lepkék –,
és addig simogatja bóbítám,
míg el nem múlik a rossz álom.
Azt hiszem, igazi tündér az anyukám.
Annyira, de annyira imádom!

Négy kislány

Megy anya az utcán, és vele a négy kislánya.

- Veszek egy táskát – mondja az anya.
- És négy kis táskát, négyet! – mondják a kislányok.
- Veszek egy kalapot – folytatja anya.
- És négy kis kalapot, négyet! – folytatják a kislányok is.
- Veszek egy fésűt – mondja tovább anya.
- És négy kis fésűt is, négyet! – Vágják rá a kislányok.
- Veszek egy súrolókefét – mondja végül anya.

A négy kislány erre csak hallgat.

LÁSZLÓ NOÉMI

Csigavég

A csiga végtelen,
mert felkunkorodik
a végeken.

Nem tudni pontosan,
a közepén neki
hány vége van.

Egy vég az elején,
egy vég a végén,
hány a közepén?

A csiga közepe is
csupa-csupa vég.
Hát nem muris?

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Csigaolimpia

Megy a melegítés, a csigák edzenek,
Melyikük nyújt ma messzebb fél szemet.
A messzelátási verseny érdekes:
Lesz félszemes szám,
majd jön az egész-szemes.

A házbagubózás keresett sportág,
Bírók mérik az alvás hosszát.
Lesz, aki bent ül ősztől tavaszig,
Nem kesereg, ha odakint havazik.

CSEH KATALIN

Csigacsalád

Csiga Csilla, Csiga Csaba: csigaházaspár,
Csiga Sára, Csiga Aba, csigatestvérpár.

Csigaházban éldegélnek csigaboldogságban,
csigatésztát majszolgatnak a csigakonyhában.

Mire vágnak mind a négyen? Kakaós csigára.
Elindulnak hát a sarki csigacukrászdába.

Szívrepesve érkeznek meg, ámde mindhiába,
mert a cuki, csigacuki sajnos most már zárva.

SZŐCS MARGIT

Csigahang

Egy orgonaillatú délután Boldizsár focizni szeretett volna, de közel-távol nem akadt egyetlen csapattársra sem. Mit tehetett egyebet, magában rúgta a labdát. Ő volt a hátvéd, a csatár, a középpályás, a csapatkapitány, csak a kapu állt üresen. Így hát nem csoda, hogy olyan sűrűn záporozott szájából a „góóól, góóóóól!” fülreperesztő örömujjongás, hogy a környék kutyái is lázas szurkolásba kezdtek.

A mérkőzés végén a labda a szomszédék zöldségekertjében kötött ki. Boldi sebesen lódult utána, hogy visszahozza, mielőtt észrevennék. Csakhogy a labda mellett, a fejessaláta kobakján két veszekedő csigára talált: egy házásra és egy házatlanra.

Boldin úrrá lett a kíváncsiság. Leguggolt melléjük, hogy kihallgassa őket.

– Attól, hogy házad van, nem kellene még olyan fenn hordanod a tapogatóid, mint macska a farkát! – sértegette a házast a csupasz.

– Hol hordhatnám máshol? Miért kötekedsz folyton? – értetlenkedett a házass.

– Mert alig keltek ki a petéből, máris palota tornyosul a fejetek felett – fűtötte a sárga irigység a csupaszt.

– Ne dohogj, inkább tanuld ki te is a házépítés mesterségét, járj hozzám magánórára. Olcsón adom: egy-két gyermekláncfű az ára – ajánlotta a házass.

Ám ekkor Boldizsár léptek neszére lett figyelmes. Felragadta a labdát és az éticsigát.

– Szedteveteteremtette! Mit keresel a salátásom közepén? – hallotta a háta mögül a szomszéd néni mérges hangját.

– Azért jöttem... mert... mert csigahangokat hallottam az ágyásból – mentegetőzött Boldi.

– Ne mondd, öcskös! Csak azért nem nyújtom meg azt a csigahangot halló füled, mert látom, gyűjtöd a kártevőket. Mind felfalják a drága sa-

látám. Nicsak, ott egy csupasz is! – villant a harci tűz a néni szemében.

Amíg a szomszéd néni a csupasz csigával bajlódott, Boldi kereket oldott, és újdonsült barátjával beült az orgonabokor aljába.

– Köszönöm, hogy megmentetted az életem – szólalt meg a házas csiga.

– Szegény csupasz – mondta Boldi. – Ezért is rossz nektek, csigáknak. Nem tudtok eliszkolni, ha bajba kerültök. No meg e lassú tempóban haladva vajmi keveset láttok a világból.

– Csak azt hiszed. Többet látunk, mint ti, emberek.

– Hogyhogy? Életetek egy kertben telik el. Mi pedig körbejárhatjuk a földgolyót.

– Körbejárhatjátok, de mégsem láttok semmit, mert rohantok.

– Tévedsz, nemcsak hogy megnézzük a látnivalókat, hanem lefényképezzük, lefilmezzük őket – bizonygatta Boldizsár.

– De csak egy pillanat erejéig. Mondd, láttál-e már virágot kinyílni? – kérdezte a csiga.

Boldi nemet intett.

– Na ugye? Csak azt láttad, hogy még bimbós vagy már kinyílt. Mi végignézzük a rügyfakadást, a levél- és szírom-bomlást, a hervadást, a maghullást, és azt is, ahogyan ti, emberek, a csodákról álmodozva elrohantok mellettük. Látod, ott az az ibolya éppen virágozni készül. Maradj velem holnapig, nézzük végig együtt.

– Nem lehet, itt az este, anya már vár; megéheztem, álmos vagyok. Holnap reggel óvodába megyek, de délután visszajövök – mondta Boldi a csigának, és beszaladt a konyhába.

Vacsora után ágyba bújtt, el is aludt azonnal. Álmában csigalétre ébredt. Hátán csinos házat viselt, s míg haslábán kúszott néhány araszt, szeme láttára szökkent szárba, bontott szirmot a tavasz minden virága.

FŐCZE KORNÉLIA

A csiga

A csiga a minap mit vett a fejébe:
gondolta, benevez a futóversenyre.
Fel is vette rögvest csinos sportruháját,
kitakarította szép, kényelmes házát.

A verseny nagy napján
meg is jelent szépen.

Mi tagadás, ő volt leglassúbb a réten,
pedig biztatták is: hajrá, csiga! Rajta!
Ne engedd, hogy győzzön
fürgeszöcske fajta.

De a mi csigánknak nem volt erős lába.
A görcs is beleállt az izomzatába.
Úgy döntött, feladja, nem tör babérokra,
ezzel a tempóval úgysem vinné sokra.

Egy kis fogyókúra biztosan rám férne,
legalább hetente edzeni is kéne.
A mi vesztés csigánk így morfondírozott,
miközben a szöcske mellette elporzott.

Színezd tarkára min-
denik csiga házát.

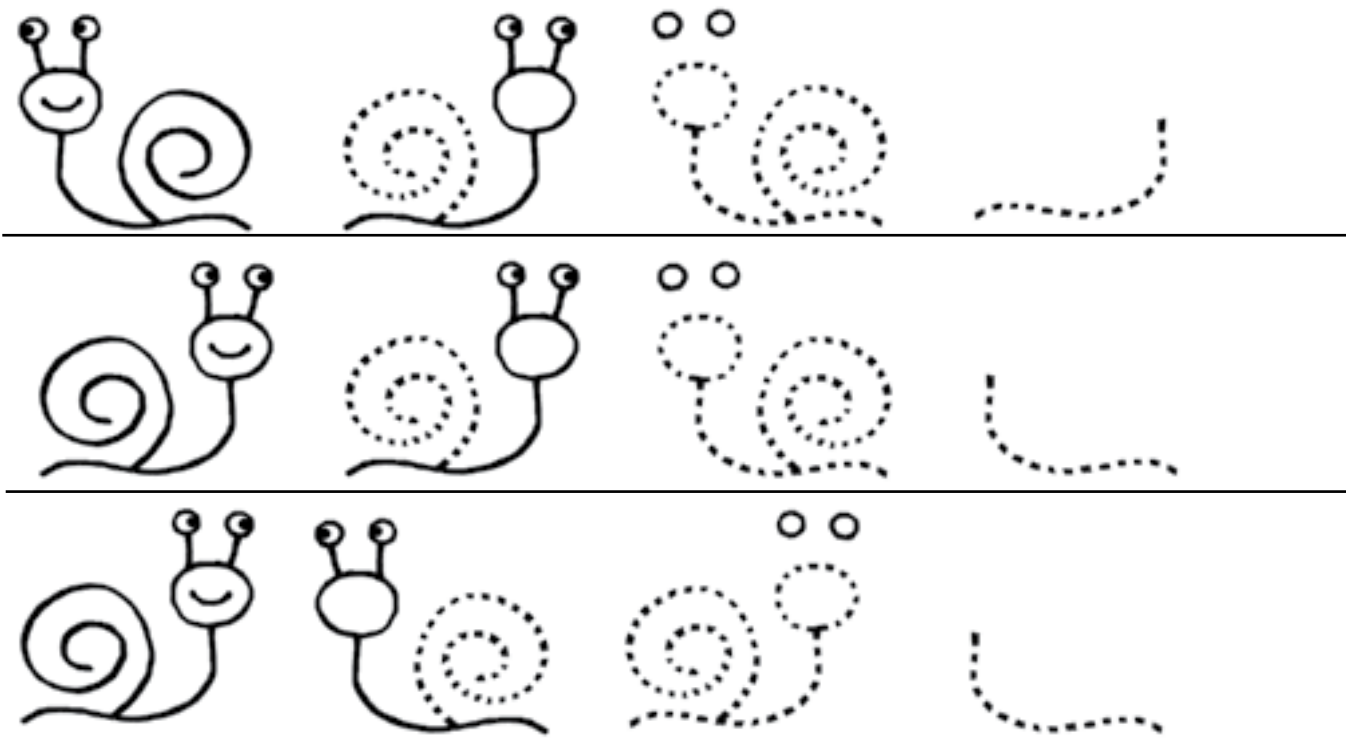

Számozd meg a csigacsalád tagjait
a legnagyobbtól a legkisebbig.

Fesd zöldre a pöttyöt,
ha a csiga átfér a kapun,
pirosra, ha túl nagy hozzá
a háza.

Rajzolj csigákat. Folytasd a sort, majd számold meg, hány araszol jobbra, hány balra.

GRYLLUS VILMOS

Las-san jár a csi-ga-bi-ga, tás-ká-já-ban e-le-ség,

Vár-ja ott-hon lá-nya, fi-a, csi-ga-bi-ga fe-le-ség.

DÖME ZSUZSA

Megmondom az orgonának

Megmondom az orgonának,
súgja meg a tulipánnak,
hagyjon helyet gyöngyvirágnak,
hadd nyíljon ki jó anyámnak.

Esőcsepp ül orgonámon,
vízcsepp csillan tulipánon,
harmat gyöngyöz gyöngyvirágon:
hogy átadjam, alig várom.

Nedves még a virág szára.
Jól illik majd a vázába
lila, fehér, piros, sárga!
Jó lenne, ha volna spárka,

bársonyzinór, szalagféle,
összekötném csokrom véle...
Édesanyám ölelése
lesz a virág köteléke!

Kösd össze a virágot
a nevével.

NEFELEJCS

TULIPÁN

IBOLYA

ORGONA

GYÖNGYVIRÁG

JÁCINT

Rajzolj pillangót
az illatos virágokra.

Egészítsd ki
a margaréta szirmait!

Keresd meg azt a
virágot, amelyiknek öt
szirma, két levele van,
és éppen egy méhecske
szagolgatja.

Színezd ki
a rajzot.

Hány lepke
röpköd a virágos
réten?

Melyik virág szomorú?
Vajon miért?

BAK SÁRA rajza

SIMON RÉKA ZSÚZSANNA

Anyadal

Fénypapírra róttam neked
simogató sorokat.
Emlékekből fűztem neked
álmot hozó dalokat.
Csendpaplannal takartam be
meg nem nyugvó szívedet,
égzengéskor sem engedem
el az apró kezedet.
Mesélek és cirógatlak,
ölbe veszek, altatlak,
rád figyelek éjjel-nappal,
álmomban is hallgatlak.
Játszom veled, énekelünk,
gurgulázva mókázunk,
minden szeretetpercünkben
csak egymásra vigyázunk.

**Színezd ki
a tulipános
madonnát.**

Korondi minta,
KOCSI MÁRTA rajza

GRYLLUS VILMOS

Altató

Hátat fordít Föld a Napnak,
vége van a mai napnak.
Sötét borul fűre, fára,
holdezüst a pocsolyára.

Patakvízben halak úsznak,
úszás közben elalusznak.
Napraforgó, széna, szalma,
tücsök csendes birodalma.

Erdő mélyén esti csendben,
madárdalra alszik minden.
Aludj el hát Te is végre,
fülemüle énekére.

Nagyi karjában

A nyelet tórd le.

Itt bújtasd ki
nagyi kötényét.

Ide tedd
a babát.

Itt mozgasd
jobbra-balra.

Karton mellékletünkről vágd körül a három elemet a vastag vonalak mentén. Figyelmesen metszd be a kötényen és a karon levő vastag piros szakaszokat. A vízszatúrt nyelet fúzd be a kötény résén, majd a kar felső bevágásán át bújtasd ki a kötény csücskét. A félkör alakú karbevágásba kerül a pólyás.

WEÖRES SÁNDOR

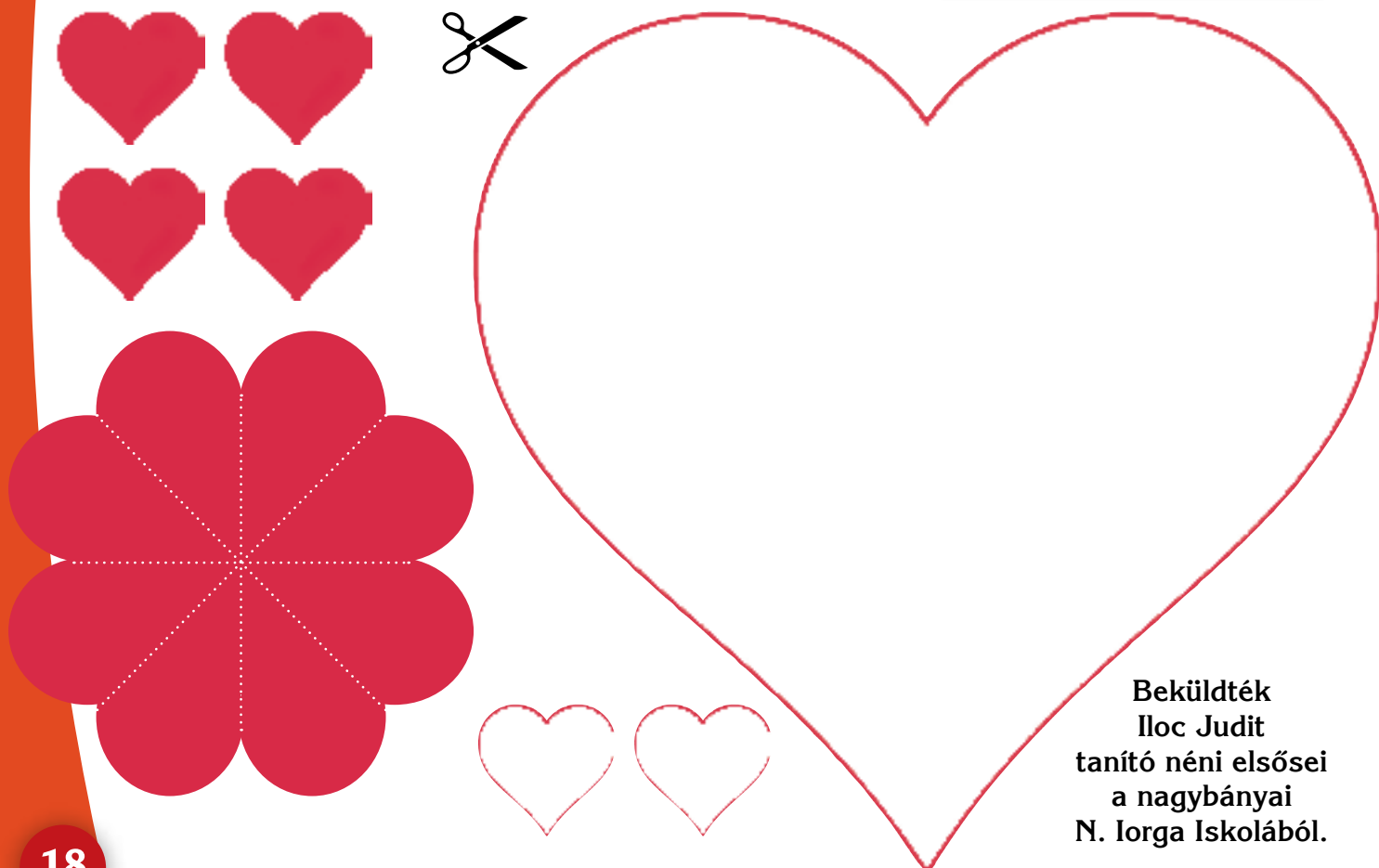
Aludj, aludj...

Aludj, aludj...
Érted jön majd
új tejjel a holnap.
A szélben a
sürgönypóznák
álmosan dúdolnak.

Alma, alma...
Álmod csupa
édes íz hozzon.
Hársfa, hársfa...
Álmod, mint a
hársfa illatozzon.

Szí♥es kártya

Vágd ki a fehér szívet, ragassz azonos méretű fehér szívet a túlsó oldalára, tűrd ketté. A kivágott és az átlói mentén összehajtogatott virágot ragaszd a közepére úgy, hogy csak a jobb és a bal szívecske tapadjon az alapra. Összehajtogatva becsukódik, kinyitva kibomlik a virág. A kártya túlsó oldalára írhatod köszöntődet, vagy ragaszthatsz nagy piros és apró fehér szíveket.

Beküldték
Iloc Judit
tanító néni elsősei
a nagybányai
N. Iorga Iskolából.

Demeter Andrea Emília,
Borka Katalin tanítványa
a marosvásárhelyi
Európa Iskolából

Szúrtuk a kartont és az
ujjunkat is, de megérte –
üzenték **Bak Márta**
nebulói a kolozsvári
Zenelíceumból.

Halász Mónika belényesi
tanítványai kartonból,
illetve műanyagból
szabták a szivárványszívet
és a csodavirágokat.

Szabó Ildikó dévai osztályának
tavaszi kollázs

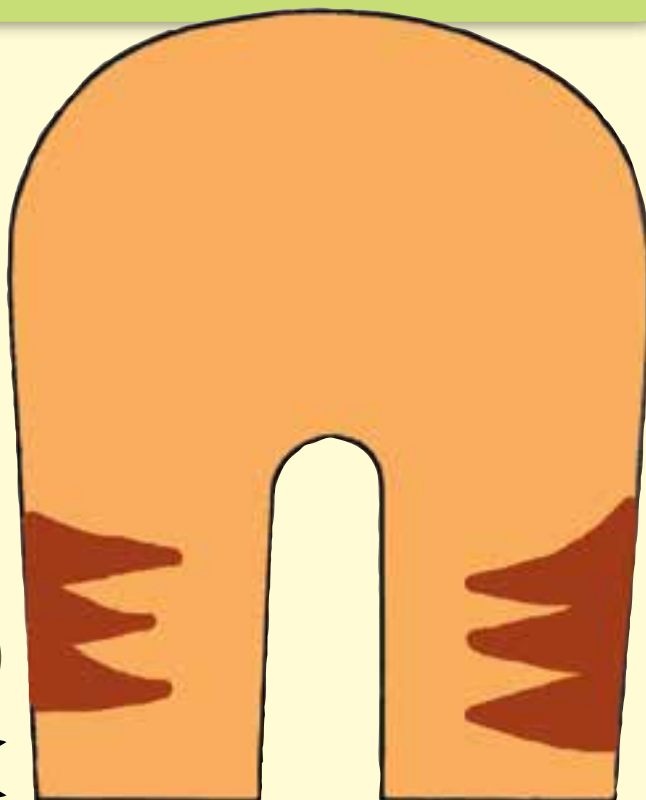
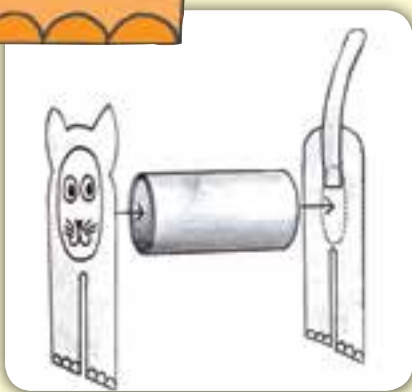

Botka Ildikó
diósadi elemis-
tái anyatündért
hajtogattak,
hiszen minden
anyuka
jótündér.

Karton- cica

Ragassz a lap tulsó oldalára kartont, fessd a rajzhoz hasonló színűre. Ugyanígy a kartonhengert is. Vágd ki a három elemet. Most már csak össze kell ragasztanod a részeket, és kissé begörbítened a cica lábát, mintha osonna.

Pufika legyőzi önmagát

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

FŐCZE KORNÉLIA

Kis gazdasszony

Kis gazdasszony, kelj föl!
Elfolyik a tejföl.
Elrepedt az edény alja...
Jön a cica, mind felnyalja!

Nem kelek föl, dehogy kelek.
Minden kiscicát ismerek.
Jól neveltek, hálás fajták.
Megköszönik, ha felnyalják.

Mégis kelj föl, kis gazdasszony!
Egér táncol az asztalon.
Hogy kelnék föl, dehogy kelek!
Inkább egyet énekelek.

Föl kell kelned, kis gazdasszony!
Méh repült be az ablakon.
Ha berepült, nézzed,
s köszönd meg a mézet.

Honnan van a tejeske? A tehén, a kecske,
a juh adja. A tejből sokféle finom sajt, túró,
joghurt készül, de hidegen, melegen meginni
is szereti öreg és fiatal. Neked is a kedvenced?

LELKES MIKLÓS

Dicsekvő cicuskák

Három cica beszélgetett a málnabokor mögött:

– Engem úgy megbecsül a gazdasszonyom, hogy bárhová leheveredhetek a hálószozában, még a féltett díspárnára is – mondta a fehér cica.

– No, engem még jobban kényeztetnek – dicsekedett a fekete cica a szomszédból. – Gyakran behívnak a kamrába, és amire rányávogok, azt máris elém teszik, majd jó étvágyat kívánnak.

– Ez mind semmi – vélte a feketecirnos szürke cica, a közismert kópé. – Engem múltkor, amiért olyan tisztára kinyaltam a tejfölösköcsögöt, a gazdasszony még egy seprűvel is meg akart ajándékozni. Tudjátok, milyen szerény vagyok! Mondtam neki: azt már nem is kérem, de olyan hálás volt nekem, hogy utánam dobta. Persze, otthagytam. Minek egy macskának cirokseprű?

MÜLLER KATI rajzai

Kati néni két történetet rajzolt a tejecskéről, de a képek sajnos összekeveredtek. Számozd meg a helyes sorrend szerint, és mondd el a két kis mesét.

Hogyan keresett társat a kutya

Mongol népmese

Azt mesélik, hogy a kutya valamikor réges-régen magányosan élt az erdőben. Egy napon megunta az egyedülletet – elindult, hogy társat keressen magának, akivel együtt lakhatna. De olyan társat akart, aki mindenkinél erősebb a világon, és nem fél senkitől. Azt hitte, hogy a farkas a legerősebb. Felke-
reste hát, és azt mondta neki:

- Hallod-e, farkas! Élünk ezután együtt!
- Jól van, nem bánom – felelte a farkas. Attól fogva együtt éltek.

A kutya egyszer csörtetést hallott az erdőben, és ugatni kezdett.

– Ne ugass, kutya – csöndesítette a farkas –, mert idejön a medve, és mindkettőnket széttép.
„Ahá – gondolta a kutya –, úgy látszik, a medve a legerősebb a világon, mert a farkas is fél tőle!”

Otthagytta hát a farkast, és elindult az erdőbe, hogy megkeresse a medvét. Meg is találta, és azt mondta neki:

- Hallod-e, medve! Élünk ezután együtt!
- Jól van, élünk – állott rá a medve.

Attól kezdve együtt élt a kutya meg a medve.
A kutya egy éjszaka megint neszt hallott az erdőben. Hangos ugatásba kezdett. Megijedt a medve, és rá mordult:

– Hallgass, te kutya, mert meghallja az oroszlán, idejön, és felfal téged is, engem is!

„Hát nem a medve a legerősebb, ha fél az oroszlántól! – gondolta a kutya. – Úgy látszik, az oroszlán a legerősebb a világon!”

Futott az oroszlánhoz. Így szólt hozzá:

– Élünk ezután együtt, oroszlán!

– Nem bánom – felelte az oroszlán.

Attól fogva együtt éltek.

Nem sok idő telt el, a kutya egy éjszaka megint ugatni kezdett. Az oroszlán csöndesítette:

– Ne ugass, kutya: idejön az ember, ránk fogja a rettenetes vasat, és megöl mindkettőnket!

„Úgy látszik, nem is az oroszlán a legerősebb – gondolta a kutya. – Hanem az ember!”

Azzal elfutott, hogy megkeresse az embert. Amikor rátalált, azt mondta neki:

– Hallod-e, ember! Élünk ezután együtt!

Ráállott az ember, és kunyhójába vezette a kutyát.

A kutya egy éjjel zajt hallott, és ugatni kezdett. Az ember felébredt. Nemhogy csöndesítette volna a kutyát, de rákiáltott:

– Hangosabban ugass, kutyám. Hangosabban!

A kutya akkor látta, hogy az ember nem fél semmitől, és ő a legerősebb a világon.

Azóta az emberrel él, és hűségesen szolgálja.

Ügyesedjünk

Séra Tünde tanító néni marosszentgyörgyi
kisdiákjainak csipkés virágkollázsa

Székely Emőke előkészítő osztályában
a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimná-
ziumban az anyukák filckarkötőt, a lányok
Sata Balázs osztálytársuktól papírrózsa
gyűrűt kaptak ajándékba.

Március 8-ára, Anyák napjára vagy
Húsvétra is ajándékozhattok vatta-
korong báránykát, akár csak Liszicsán
Enikő szamosújvári diákjai.

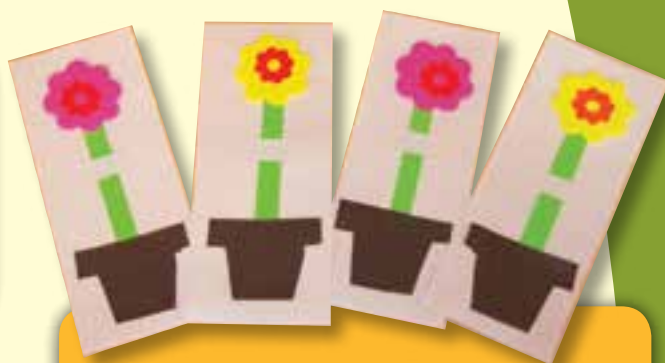

Nyárádszeredában és Árpádon egyforma
ajándéknak egyaránt örültek az édesanyák:
Marton Irénke, illetve Bunău Irén kis tanítvá-
nyai magyaros mintát festettek
virágra, szívre, könyvjelzőre.

Virágok és egy csésze nyugtató tea anyukának.
A szellemes ajándék Komáromi Tünde óvónő
csoportjában készült a tordai Jósika Miklós Óvodában.

Dragomirescu Viola
segesvári tanítványai
saját fényképükkel és
tulipánokkal díszítették
az anyukáknak szánt
kartontányért.

Porkoláb Andrea és Fekete Ildikó
Csipike csoportja a marosvásárhelyi
Manpel Napköziből

Török Katalin
Csilla Gomba
csoportja a maros-
vásárhelyi Stefánia
Napköziből

Csáki Rozália és
Feleki Edit óvónők
csoportjának kül-
deménye a **székely-**
keresztúri Napsugár
Napköziotthonból

Nem gyöngyvirág,
hanem gyöngy virág.
Szilágyi-Székely Melinda
magyarlapádi diákjai fűzték.

Sárközi Erzsébet tanító néni
árpádi csemetéi ezzel
az ígérettel adták át anyuká-
juknak a barit: Mától
én is kezesbárány leszek!

Szárnybontó

Demeter Eszter,
Nagykároly

Jöjj el, jöjj el, szép május,
Igazából várlak.
Hisz te vagy nekem
kedvencem,
És mindig megcsodállak.

Veled minden oly szép,
Ragyognak az ágak,
Csiripelnek a madarak,
Ágról ágra szállnak.

Simon Andrea Tamara,
Sepsiszentgyörgy

Buzogány Hunor,
Körtvélyfája

Zsidó Petra,
Magyarcsaholy

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy gazdasszony. Annak a gazdasszonynak szebbnél szebb tulipánjai voltak. De volt egy fekete tulipánja is. A többi mind csúfokdott vele.

Egyszer megkérte a gazdasszonyt, hogy vágja ki őt. A gazdasszony kiásta a tulipánt. Betette a talicskába, és vízért indult a kúthoz. A tulipán leszökött a talicskáról, és belecseppentett egy kis fekete színt a vízbe. A gazdasszony megtöltötte az öntözőt, és meglocsolta a tulipánokat. Mind egy szálíg feketék lettek, és kétségbeesetten ordibáltak. A fekete tulipán jót nevetett, talán még most is nevet, ha el nem hervadt.

Szilágyi Csaba Csongor, Erdőszentgyörgy

Gindele Ingrid,
Nagykároly

Lassan megy a ceruza,
Hogy szép legyen a rajza.
Csengeri Klára,
Kisbács

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegényember és a felesége meg egy fia. Amikor elég nagy lett a szegényember fia, elindult világot látni. Ment, mendegélt, és egyszer csak meglátott egy óriási káposztát. Nagyon megörült. Gondolta, ebben fog lakni. Elkezdte kihordani a káposzta belsejét. Beköltözött a káposztába. Volt is mit ennie.

Nyár volt, a lakás fala túl vastag volt, nagyon melegítette a szegény ember fiát. Így hát úgy döntött, hogy lehánt egy réteget. Addig hántogatta, hogy végül nem maradt semmi a házból. Most aztán keresett új házat.

Itt a vége, fuss el véle, csapjon meg az ostor vége.

Beke Ákos, Kézdivásárhely

Kolumbán-Portik Nóra,
Gyergyószentmiklós

Egyszer volt, hol nem volt, élt egy róka az erdő szélén. Nyulakra fájt a foga. Ásott egy mély gödröt, letakarta ágakkal és levelekkel. Gondolta, hogy a nyuszi belesétál a csapdájába. A nyuszi meghallotta a róka tervét, és gondolta, megtréfálja.

Másnap a róka hallja, hogy a csapdája felől valaki kiabál. Elkezdett futni a csapda felé. Egyszer csak megreccsennek az ágak alatta: beleesett a saját csapdájába.

Odasétált a nyuszi, és kihúzta a csapdából a rókát.

Azóta a rókának egy nyúlra sem fájt a foga. Megtanulta, hogy aki másnak vermet ás, maga esik bele.

Mátyási Péter Zsolt, Marosvásárhely

Csipike postája

Május első vasárnapjára gyöngyvirágot küldök anyukátoknak hálás köszönettel, hiszen ha ő nem nevelne titeket a mese, az olvasás szeretetére, nekünk nem lenne olvasónk. Márpedig van, sőt szorgos levelezőtársunk is akad bőven. Elárulom, kik: **Ráduly Kristóf**, Gyergyószentmiklós; **Győr Barnabás**, Kolozsvár; **Zabán Klára Anna és Dóra Etelke**, Kisszántó; **Kolcsár Balázs és Bence**, Mákófalva; **Botka Fanni**, Zilah; **Jánó Szabolcs**, Péntes Regina, Zabola; **Feigi Edvin Antal**, Túrterebes; **Aczél Péter és Dóra**, Nagyvárad; **Boros Boglárka**, Arad; **Fogarasi Emese Andrea**, Marosvásárhely; a **szilágykrasznai**, a **szilágyperecseni** óvoda; a **székelyudvarhelyi Tamási Áron Iskola** előkészítő; a **nagyvárad** D. Cantemir Iskola I. E; a **négyfalusi Zajzoni Rab István** Líceum II.; a **nagykárolyi Kalazanci Szent József** Líceum I.; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József** Iskola I. D; a **marosvásárhelyi Művészeti Líceum** I. B, a Református Kollegium előkészítő; a **kézdivásárhelyi Turóczi Mózes** Iskola előkészítő A osztálya; a **szamosújvári** I.; a **maroskeresztúri** I. B; a **felsőbányai** I. B; a **nyárádszeredai** II. osztály; **zimándújfalusi** olvasóink.

• Látván a sok szép rajzot és érdekes ötletet, mi is kedvet kaptunk arra, hogy bemutatkozzunk, és elküldjük munkáinkat. **Szabó Júlia** tanítónő és a **tordai** elsősök

• Hűségesen gyűjtjük a bélyegeket, és szívesen szemléljük más gyerekek munkáit is. Kívánjuk, hogy még sok éven keresztül szórd kincseid, neveld, tanítsd a nyitott szívű gyerekeket! A **gyulakuti** előkészítő osztályosok és **Keresztesi Ágota-Anna** tanító néni

E lapszám támogatói:

• A változatos és színes folyóirat sokat segít óvónői munkánkban.

A nagybányai O. Cazimir Óvoda Katicabogár csoportja nevében Almási Lilla és Munteanu Erika óvónők

• A Szivárvány a gyerekek kedvence. Szeretnénk megosztani veletek néhány számunkra fontos pillanatot.

A szamosújvári Elvarázsolt Házikó Óvoda Törpék csoportja, valamint Szabó Ildikó és Joó Erzsébet óvó nénik

Címlap:
FAZAKAS
CSILLA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXIX. évfolyam, 415. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Kedves szülők, nevelők!
Köszönjük mindazoknak,
akik személyi jövedelemadó-
juk 2%-ával támogatják
a Napsugár Alapítványt.

Ha ebben az évben is méltónak tartanak a támogatásra, kérjük, töltsék ki a mi adatainkkal a 230. számú űrlapot, és küldjék el a helyi Pénzügyi Hivatalhoz. Az űrlap honlapunkról is letölthető:

www.napsugar.ro

Adataink:

Fundația Culturală Napsugár;

Cod de identificare fiscală:

7714627;

Cont IBAN: RO16R-

NCB0106026613330001

Leadási határidő:

2018. május 25.

Köszönjük bizalmukat

és támogatásukat –

A Napsugár és a Szivárvány

Csipike-képtár

Szövérfi Réka
Katalin, Seprőd

Tőkés Gergő Áron,
Mezőpanit

Nagy Virág,
Érkeserű

Ada Karola,
Kézdivásárhely

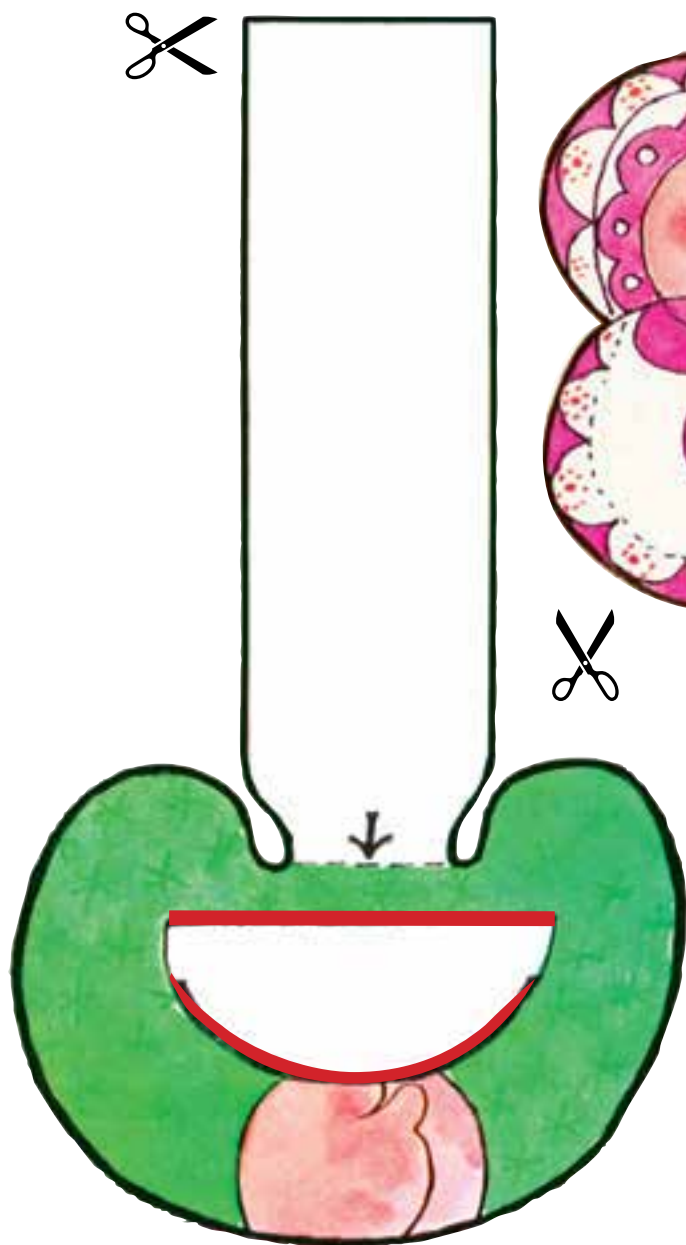
Zongor Ingrid,
Marosvásárhely

Ára 4 LEJ, 400 FT

Nagyi karjában

A kézimunka leírását
a 17. oldalon találod.